

Lányom, a kis gépíró

Lányom kívül hordja zöld levél szívét. Hadd kapjon egy kis fényt a függöny mintáin át.

Itt működik a hivatal, nehéz íróasztalokkal, írógépkattogással. Vele egy magasságban a regefa koronája. Tavasszal bronz és szőke hajzatok árnyékolják. Hányat is dobbant az a zöld levél, mára tömör lomb? (S vele egy ütemben a kattogás, szárnycsattogás?)

Sokhúrú lant. Dús felsőtest. Kár, hogy még sosem nyílt virága. S ha nyílna? De ebből mit sem látnánk. Az effajta történetek bent zajlanak. Ezt én ne tudnám? Lányom látása emlékeztetésre készítet. A fogantatásra gondolok, a hosszan elhúzódó kihordásra. Nem várom-e még annyi év után is világrajöttét? Szőke vagy bronz? Gyönyörű. Hajkoronája a napnak: este. Egy kis fényt! — mondja a függöny mintáin át.

Szeged

Czilczer Olga